

Απόστολος Πιερρής

ΤΟ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΡΩΖΩΝΙΚΑ ΜΠΕΡΔΕΜΑΤΑ

Είπε ο Πρωθυπουργός σε ημερίδα της Τράπεζας της Ελλάδας: «Και όσοι διαδηλώνουν όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε τόσες πλατείες ανά τον κόσμο απευθύνονται σε εθνικά συστήματα δημοκρατίας, τα οποία σήμερα είναι αδύναμα, πολύ πιο αδύναμα από ό,τι παλαιά. Πέρα δηλαδή από τις ενδογενείς τους ατέλειες που πρέπει και αυτές να αλλάξουν για να αντιμετωπιστούν, αιχμαλωτίζονται από παγκόσμιες εξουσίες και από τις αδυναμίες ενός παγκόσμιου ή περιφερειακού συστήματος».

Δηλαδή στην Αίγυπτο, στη Συρία, στη Λιβύη, όπου αλλού, και στην Ελλάδα το ίδιο, οι κοινωνίες που θέλουν να αποτινάξουν τα αντιδραστικά καθεστώτα συστήματά τους αιχμαλωτίζονται από παγκόσμιες εξουσίες που εκμεταλλεύονται την αδυναμία των ντόπιων εθνικών συστημάτων Δημοκρατίας!!! Τα οποία άντε έχουν και κάποιες ενδογενείς ατέλειες πέρα από τα προβλήματα που τους προκαλούν οι κακοί των παγκόσμιων εξουσιών που τα επιβουλεύονται!

Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι! Ο Πρωθυπουργός της χώρας μίλησε ως Πρωθυπουργός του Καθεστώτος!

Η αλήθεια θα βρει τρόπο να βγει με την ομολογία του ενόχου. Το Καθεστώς στη χώρα μας είναι ανίκανο να αλλάξει. Το ξέρουν όλοι μέσα και έξω.

Στο άρθρο μου της προηγούμενης Κυριακής έδειξα ότι η αιτία της τερματικής κρίσης στην οποία έχει βυθιστεί η χώρα καθιστά επιβεβλημένη και αναπόφευκτη την έξοδο από την Ευρωζώνη. Και η αιτία είναι το Establishment, το πολιτιστικό, πολιτικό και οικονομικό Σύστημα – οι αρχές και οι δομές και οι άνθρωποι του. Δυο μέρες αργότερα, την Τρίτη 31/5, η Wall Street Journal δημοσίευσε άρθρο του Josef Joffe, εκδότη της εφημερίδας Die Zeit, με τίτλο «Πίσω στη Δραχμή». Αξίζει να διαβαστεί συμπληρωματικά προς το δικό μου.

Πρώτο θεώρημα λοιπόν: το Σύστημα είναι η αιτία του ολέθρου μας.

Δεύτερο θεώρημα. Το Σύστημα, όντας οίο είναι, δεν μπορεί να αλλάξει. Το Σύστημα έχει γίνει καταπιεστικό Καθεστώς. Η παραμικρή ουσιαστική κίνηση απελευθέρωσης θα το κατέστρεφε, γιατί είναι χτισμένο σαθρά πάνω στην άμμο. Γι' αυτό δεν είναι δυνατόν να κάνει οποιαδήποτε πραγματική αλλαγή στη σωστή κατεύθυνση. Αυτός είναι ο βαθύτερος λόγος που κάνει να «σκαλώνουν» όλα τα προγράμματα εξυγίανσης και εκσυγχρονισμού στα οποία οι Κυβερνήσεις του Καθεστώτος κατά καιρούς σύρονται υπό την πίεση περιστάσεων. Τίποτα δεν αυτοκαταστρέφεται. Το βλέπουμε στα Συστήματα των χωρών της «Ισλαμικής Ανοιξης».

Τρίτο θεώρημα. Το Σύστημα χρησιμοποίησε την Ευρωσύνδεση για να γιγαντωθεί αυτό και να καταστρέψει τη χώρα. Και την χρησιμοποιεί τώρα για να αποφύγει τις ευθύνες του και να επιβιώσει.

Τέταρτο θεώρημα. Η Ευρωζώνη επιδεικνύει παιδική συμπεριφορά στην πρώτη κρίση της. Τα σενάρια που κυκλοφορούν τον τελευταίο καιρό για την αντιμετώπιση του προβλήματος «Ελλάδα» ανήκουν στη σφαίρα του κωμικού. Σε crescendo πάει το αστείο τώρα που πρέπει να αντιμετωπίσουν εντός του μηνός την αποτυχία του πρώτου Μνημονίου. Τα Σενάρια είναι γραφειοκρατικά παιχνίδια με κοινό παρανομαστή την αποφυγή υπεύθυνης και ρεαλιστικής λύσης του προβλήματος. Από το restructuring στο reprofiling του Ελληνικού χρέους, και από την Vienna type solution (τελείως άσχετη προς την Ελληνική περίπτωση) στη γελοία ιδέα έκδοσης ομολόγων με υποθήκευση μη de facto πωλήσιμων περιουσιακών στοιχείων (!) της χώρας, ο κόσμος έχει μείνει εμβρόντητος από την παιδαριωδία του χειρισμού. Δεν εκπλήσσεται όποιος είχε σκεφθεί την άκρα τεχνητότητα του Ευρώ και του Ευρωπαϊσμού. Αλλά αυτό είναι άλλη ιστορία, περί σοφίας, γνώσης και πρόγνωσης.

Στην Ιστορία οι Γραφειοκρατίες πνίγουν τα Συστήματα τα οποία τις δημιούργησαν για να τα υπηρετούν. Αυτό επαναλαμβάνεται και με το Ευρωπαϊκό Σύστημα και τη Γραφειοκρατία των Βρυξελλών. Εστάλη 31/5 ο Επίτροπος Οικονομικών Υποθέσεων Olli Rehn στο κέντρο του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος στη Νέα Υόρκη για να εξηγήσει τη στάση της «Ευρώπης» στο Ελληνικό Ζήτημα. Μίλησε και απάντησε σε ερωτήσεις, στο Council on Foreign Relations, σε ένα ακροατήριο διαπρεπών οικονομολόγων, τραπεζιτών, χρηματιστών. Η πίεση πάνω του ήταν ασφυκτική. Δεν φαινόταν να πείθει κανέναν. Και στην Αμερική η ένταση αποφορτίζεται με φυσικούς τρόπους. Ο Συντονιστής της Συζήτησης Steven Rather έθεσε το θέμα στο ακροατήριο. Η συντριπτική πλειοψηφία των παρόντων θεώρησε αναπόφευκτη την αναδιάρθρωση του Ελληνικού χρέους. Εις μάτην επιχείρησε ο δυστυχής Rehn να σώσει τις εντυπώσεις. Του είπαν ότι η αγορά περιμένει ένα reprofiling τώρα και αργότερα πλήρη αναδιάρθρωση. Φεύγοντας προδόθηκε απαντώντας σε δημοσιογράφο: «Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ακόμα επιρροή στα κράτη-μέλη της – αξίζει να μας παίρνετε σοβαρά». Δηλαδή σε μη διπλωματική γλώσσα: Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα τεχνητό εποικοδόμημα χωρίς ουσιώδη λόγο στα σοβαρά θέματα, όπου τα κράτη αποφασίζουν αναλόγως του βάρους τους.

Αυτός ούτος ο Olli Rehn είχε δημοσιεύσει άρθρο στην WSJ 24 Αυγούστου 2010 με τον τίτλο

«Ελληνική Αναγέννηση» και υπότιτλο: «η Αθήνα απέδειξε ότι είχαν λάθος όσοι της έκαναν κριτική, εφαρμόζοντας ένα φιλόδοξο και εμπροσθοβαρές πρόγραμμα δημοσιονομικής διευθέτησης». Εκεί μιλούσε για πολλά φαντασιώδη, όπως ότι επανέρχεται σιγά-σιγά η εμπιστοσύνη των αγορών στην Ελλάδα! Και τον έχουν ακόμη Επίτροπο. Χάνει την αξιοπιστία της και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με το Ελληνικό παρανάλωμα. Και γι' αυτό η Γερμανία διαφοροποιείται.

Αλλά η Επιτροπή δεν παίζει ρόλο, εκτός της λειτουργίας που οι ισορροπίες των κρατών της δίνουν. Το σημαντικότερο ενδοευρωπαϊκό γεγονός σχετικά με την Ελληνική κρίση τώρα είναι η διαφωνία Γερμανίας και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η Γερμανία έχει πλέον στρατηγική τη δημιουργία μιας σκληρής οικονομικής συνεργασίας υπό κοινό νόμισμα των «βουλομένων και δυναμένων» χωρών περί αυτήν. Οι συσχετισμοί του Παγκόσμιου Συστήματος συνεχώς αλλάζουν εις βάρος της Ευρώπης, και απλούστατα η Γερμανία δεν θέλει να συμμετάσχει σε αυτήν την υποβάθμιση, όταν μάλιστα μπορεί να «πετάξει» με τις ανερχόμενες μεγάλες χώρες. Θα προτιμούσε τα βαρίδια να φύγουν μόνα τους από την Ευρωζώνη, ώστε το Ευρώ να καταστεί Γερμανοκεντρικό νόμισμα για την optimum οικονομική περιοχή του, το πεδίο δηλαδή των κρατών όπου όμοιες οικονομικές, χρηματοπιστωτικές και δημοσιονομικές αρχές και πολιτικές δημιουργούν συνέργεια plus-plus υπό το κοινό νόμισμα, αντί της αποκλίνουσας συμπεριφοράς plus-minus που φάνηκε στα πρώτα 10 χρόνια τη λειτουργίας του μεταξύ των χωρών που το υιοθέτησαν. Αλλά αν τα βαρίδια δεν καταλάβουν το συμφέρον τους και δεν φύγουν αυτοβούλως, θα εκτιναχθούν εκτός Ευρωζώνης βιαίως με την απλή αύξηση της περιδίνησης του Ευρωπαϊκού Συστήματος γύρω από τις αρχές του Γερμανικού άξονα. Απόλυτα λογική και πραγματολογική στρατηγική και θα αποδώσει.

Η αύξηση της περιδίνησης τώρα σημαίνει reprofiling του Ελληνικού χρέους με συμμετοχή των ιδιωτών επενδυτών – η Γερμανική θέση. Σε αυτή την τωρινή τακτική εφαρμογή της Γερμανικής στρατηγικής αντιτίθεται η ΕΚΤ υπό τον Trichet – έναν άλλο Γάλλο, αυτόν υπό διαδικασία ήπιας εξόδου από μείζον Κεντρικό Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα. Ο λόγος της αντίθεσης είναι ότι ο Trichet βλέπει Γαλλικά τα θέματα. Και η Γαλλία είναι ο μεγάλος ηττημένος στους Ευρωπαϊκούς συσχετισμούς, οπότε θέλει τη διατήρηση του παλαιού status quo στα Ευρωπαϊκά πράγματα έναντι του Γερμανικού ρεβιζιονισμού που θα φέρει το Σύστημα κοντύτερα στη νέα κατάσταση και τις νέες εξελίξεις. Αυτός είναι ο λόγος για τον Trichet και εξηγεί τη μόνιμη σχεδόν αντίθεσή του προς τους Γερμανούς Κεντρικούς Τραπεζίτες σε σειρά από ζητήματα. Αλλά υπάρχει και μια βάση αντικειμενικότερη στη στάση της ΕΚΤ. Αναδιάρθρωση υπό τη μια ή την άλλη μορφή του Ελληνικού χρέους τώρα θα σημαίνει, πρώτον, δυσκολία της ΕΚΤ να δέχεται ως εγγύηση Ελληνικά Κρατικά Ομόλογα για την παροχή ρευστότητας στις Ελληνικές Τράπεζες. Και, δεύτερον, δυσκολία του ΔΝΤ να συνεχίζει να συμμετέχει στα Προγράμματα «Διάσωσης» της Ελλάδας, αφού οι αντιδράσεις από τις μεγάλες αναπτυσσόμενες χώρες είναι ήδη ισχυρές και θίγουν και αυτή τη φιλοσοφία της παρέμβασης του ΔΝΤ στο Ελληνικό πρόβλημα. Το επιχείρημά τους συνίσταται στο ότι το ΔΝΤ υπάρχει για να εξασφαλίζει τη νομισματική σταθερότητα στο παγκόσμιο σύστημα, και όχι για να βοηθάει υπερχρεωμένες και μη ανταγωνιστικές χώρες. Μια αναδιάρθρωση του Ελληνικού Χρέους θα ενισχύσει τις φωνές αυτές εντός του ΔΝΤ. Τρίτον δε, η ΕΚΤ έχει μαζέψει αρκετά Ελληνικά χαρτιά – και δεν θέλει να παραδεχτεί ότι μάζεψε σκουπίδια που της ξεφόρτωσαν οι μεγάλες Γαλλικές πρωτίστως και Γερμανικές δευτερευόντως Τράπεζες (εκ των οποίων οι πρώτες κυρίως – γνωρίζοντας τον ιδιότυπο καπιταλισμό του Ευρωπαϊκού συστήματος - δεν αγόραζαν Ελληνικό χρέος στον βαθμό που

το έκαναν χωρίς την συγκατάνευση και την σιωπηρή εγγύηση των κυβερνήσεών τους). Αυτή είναι η πραγματική διελκυστίνδα μεταξύ Γερμανία και ΕΚΤ. Τα διαθρυλούμενα εγγωρίως και από την Επιτροπή, ότι η αναδιάρθρωση θα πλήξει το Ευρωπαϊκό Τραπεζικό Σύστημα, λίγο έχουν βάρος. Το κάτω-κάτω της γραφής, αν είναι οι Ευρωπαίοι (διάβαζε κυρίως Γερμανοί) φορολογούμενοι να πληρώσουν για Ευρωπαϊκά οικονομικά λάθη, καλύτερα να πληρώσουν κατευθείαν και άπαξ δια παντός ενισχύοντας τις Τραπεζές τους από την Ελληνική χασούρα, παρά να τις εξασφαλίζουν εμμέσως κάθε λίγο και λιγάκι ρίχνοντας συνεχώς χρήμα στον Ελληνικό πίθο των Δαναίδων. Δεν έχει λογική. Εν ολίγοις. Η Γερμανία έχει στρατηγική, αλλά έχει δυσκολία τακτικής εφαρμογής της εδώ και τώρα. Η ΕΚΤ δεν έχει στρατηγική υπό τον Trichet (εκτός του Γαλλικού Ευρωπαϊστικού «οράματος» - δηλαδή να σωθεί η Γαλλία που δεν τα καταφέρνει καλά και να τιμωρηθεί η Γερμανία για την επιτυχία της). Με την έξοδο του Trichet θα αποκτήσει – την Γερμανική λογική. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η γραφειοκρατία της παιδιαρίζει. Το ΔΝΤ αλλάζει πορεία. Ό,τι και να λέει ο Obama, οι Η.Π.Α. είναι η ηγεμονική δύναμη του κόσμου και δεν μοιράζεται την θέση της με την «Ευρώπη», ούτε είναι πια απλά η «Ηγέτις της Δύσεως», αλλά κάτι πολύ πολύ περισσότερο, ο φορέας του Ανύσματος της Ιστορίας. Η φωνή του αναπτυσσόμενου κόσμου θα ακούγεται όλο και περισσότερο, στο ΔΝΤ και παντού. Εμείς θα είμαστε με τους χαμένους που θέλουν οι χαμένοι του Καθεστώτος να μας κρτάνε;

Το συμπέρασμα των θεωρημάτων στο επόμενο άρθρο, περί της μοναδικής οδού σωτηρίας που έχουμε σαν κοινωνία δημιουργών.

[Δημοσιεύθηκε στην "ΕΞΠΡΕΣ" 5 Ιουνίου 2011]